

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

بدين يوم وبر زنده يك تن مبار
از آن به که کشور به نشمن دهيم

چو کشور نباشد تن من مبار
همه سر به سرتون به کشنن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ابي-فرهنگى

الحاج خليل الله ناظم باخترى
همبورگ - جرمنى

دواي استقامت

زدي در قلب من يك زخم کاري
من از آن جمله ياران نیستم
نباشم غمشريک دوستداران
هميشه سرخوش و خندان باشند
تبسم بر لب و خندان باشم
به يك اندیشه موهم بینم
فراموشم شود اين جان شيرين
غم دُنيانمي ارزد به جودر
كه من دكتورم از درد و مداوا
غم كُنه رُباط و رونقِ نو
چه شد ايام عيش و کامرانی؟
نه بالاي زمانه اعتبار است
نمی سوزد کسی با ما يکجا
نمی سوزد جهان و مأمنی را
دواي درد و تاثیری بکاراست
به هر جا میزند غم را دادم

چو گفتی در دلت اندیشه داری
من از ياران بي وجدان نیستم
كه غافل باشم از احوال ياران
اگر ياران من شادان باشند
خدا داند که من شادان باشم
اگر ياران را مغموم بینم
پريشان ميشوم حيران و غمگين
چه غم داری بگو جان برادر
بگو اي جان من اندیشه ات را
نمی ارزد جهان با يك سر جو
کجادش جان من شور جوانی؟
نه عمر و زندگانی پایدار است
جز از جان شيرين خود ما
 فقط آتش بسوزد خرمنی را
چو تقدير است تدبیری بکار است
بدست مرد چوگان است و رُستم

عزیز من تو مرد عاقل هستی
دیگر و شاعر و هم عامل هستی
بزن بر فرق غم یک مشت مُحکم
چو سر بالا گند مشت دمادم
حواله گن به جان ناتوانش
که فرسوده شود روح و روانش
 مجرّب نسخه {ناظم} همین است
دوای استقامات اینچنین است